MIELIPIDE

Mitä enemmän vastuuta lähimmäisistä ulkoistetaan valtiolle, sitä kylmemmäksi yhteiskunta menee. **ALEKSI HERNESNIEMI LUKIJALTA-PALSTALLA**

LUKIJALTA

Meijerien välistä kilpailua tarvitaan

Ei ole kenellekään enää yllätys, että Suomen ruuantuotanto on kriisissä. Maidon hintaa pudotetaan, kaupat kilpailevat toinen toistaan halvemmilla hinnoilla ja mainokset ilkkuvat.

Rahat loppuvat tuottajilta, ahdinko pahenee päivä päivältä ja jaksaa pitäisi. Odotella parempia aikoja. Joita ehkä tulee, ehkä ei.

Kuluttajista osa tsemppaa ja yrittää parhaansa mukaan vaikuttaa ostovalinnoillaan. Toinen osa arvostelee meitä maajusseja, kun emme ymmärrä itse nostaa hintojamme. Niin kuin me siihen pystyisimme vaikuttamaan. Vai pystyisimmekö sittenkin?

Erään lehden keskustelussa meikäläisiä arvosteltiin siitä, että olemme ainoita, jotka emme ymmärrä, että kauppojen on kilpailtava asiakkaista hinnoilla. Joo, ymmärrämme, näinhän se menee ja pitääkin mennä. Mieluummin tosin ilman kärsivän osapuolen julkista nöyryytystä.

Pitäisi mennä meilläkin. Ainakin minun yrittäjälogiikkani sanoo, että sille myydään, joka eniten maksaa, ja siltä ostetaan, jolta saadaan halvimmalla. Tämä oli yksi syy, miksi vaihdoimme viime syksynä Valiolta toisen meijerin leipiin. Täytyy sanoa, että tyytyväisempiä emme voisi ratkaisuumme olla.

Hintoihin olemme tyytyväisempiä. Emme enää myöskään joudu vahtimaan uutisia ihan vain saadaksemme tietää, milloin maidon hinta taas putoaa. Tässä siis se toinen syy vaihdokseen. Se suurempi ja painavampi syy.

> »Rahat loppuvat tuottajilta, ahdinko pahenee päivä päivältä ja jaksaa pitäisi. Odotella parempia aikoja. Joita ehkä tulee, ehkä ei.«
> **AULI JUNIKKA**

Nyt maatilayritys pyörii, meijerin kanssa yhteistyö toimii ja yrittäjäpari on tyytyväinen. Mikä tässä yhtälössä sitten tätä tuottajaa ahdistaa?

Se, että lehdistä, netistä ja kuulemma Valion tuottajatiedotteistakin saa nyt jatkuvasti lukea paitsi kilpailevien meijerien haukkumista, myös pelottelua tyyliin ”takaisin ei saata olla tulemista, jos nyt lähdette”. Reilua kilpailuako?

Osassa valiolaisista tuottajista tällainen käytös tuntuu nostavan närkästystasoja aina vain ylemmäs, mutta jostain syystä myös osa Valion tuottajista on lähtenyt mukaan kilpailevien meijerien tuottajien arvosteluun.

Niin kuin tämä tilanne kenenkään tuottajan vika olisi. Ja niin kuin tilanne keskenään väittelemällä mihinkään suuntaan muuttuisi.

Jokainen tekee omat valintansa sen mukaan, mikä oman yrityksen ja itsensä kannalta tuntuu parhaalta. Maaseutulaisen nettisivulla oli mielipide, jossa meijerin vaihtajia arvosteltiin oman edun tavoittelijoiksi. Ja siitä tekee pahan asian mikä? Eikös juuri se ole vähän niin kuin yrittäjänä pärjäämisen idea?

Itse täällä on otettava vastuu onnestaan. **Auli Junikka**
Viitasaari

Ministeri Orpo, tee miehen työ

Suomessa on ollut varsin yleistä ja perusteltua käyttää nautakarjatiloilla nurmea nurmen jälkeen -viljelykiertoa.

Nyt Suomen viranomaiset ovat tuominneet EU:n johonkin päätökseen perustuvilla takautuvilla rikossäännöksillä kaikki pitkään nurmella olleet lohkot ikuisiksi nurmiksi, joita ei enää koskaan saa käyttää osana normaalia viljelykiertoa.

Esitänkin ministeri Petteri Orpolle, että hän lähettää selväsanaisen kirjeen EU:hun jossa hän ilmoittaa, ettei kyseistä määräystä voida miltään osin soveltaa Suomessa, ja antaa virkamiehillemme määräyksen peruuttaa meille täysin sopimattomat määräykset.

Mikä ei ole oikeus ja kohtuus, se ei voi olla lakikaan.

Lauri Korpijaakko
mv-agronomi
Hämeenkyrö

Palautetta

Kiitos Seppo Vuokko mahtavasta kolumnista ihannemetsästä (MT 9.3.). Totta joka sana, vaikea on olla kaikille mieliksi. **Retkeilijä**

Henri Murto (MT 11.3.). Täysin samaa mieltä. Ruokamonopoli on diktatuuri. **Ei nimimerkkiä**

Tietoa

Kannattaisi googlettaa: kilpailuvirasto Valio, ennen kuin kirjoittaa tälle palstalle. **Ei nimimerkkiä**

Puhdasta ruokaa

Kuinka pilataan suomalainen puhdas ruoka. Kehotan lukemaan Mats-Eric Nilssonin kirjat: Petos lautasella ja Aitoa ruokaa. **Pekka**

Kaikilla on varaa suomalaiseen ruokaan, mutta kaikilla viljelijöillä ei ole varaa suomalaisiin koneisiin. **Ei nimimerkkiä**

Palkkiot

Miksi Valio ei tuo julki hallintonsa palkkioita, kuten muut vastuulliset yritykset? Onko niissä jotakin salattavaa, ja ovatko ne syynä huonoon tilityskykyyn? **Ei nimimerkkiä**

Mukana ollaan

Lihanleikkaajat osallistuvat talkoisiin koko ajan. Työnantajat eivät palkkaa suomalaista lihanleikkaajaa, vaan ulkomaista halpatyövoimaa. **Näin meillä**

Meijerit

Tuskin yksikään meijerinvaihtaja haluaa palata Valioon saadessaan paremman hinnan ja paremmat tuottajapalvelut. **Kiitos Hämeenlinna**

Kylläpä järkytyin, kun sain helmikuun maitotilin. En vaihda meijeriä mielelläni, mutta Valion toimet pakottavat siihen. **Velkainen**

Lopettakaa valiolaiset jo se kitinä meijerinvaihdosta. Tuottajalla oikeus valita parhainta hintaa maksava. **Sallalainen**

Tuet

Kuljetusyrittäjät eivät saa senttiäkään tukiaisia. Jatkuvaa tasapainoilua kannattavuudesta. **TT**

Säästövinkki

Kulttuuri ja kehitysapumenot joutavat yksityisrahoituspohjalle. **Säästäväinen**

Saavutuksia

Hallituksen suuria saavutuksia: Metsätalouden suuret investoinnit avannut yhteisöveron alennus ja Turun telakkakaupan onnistunut hoitaminen. **HR**

Kaivospolitiikka pitää uudistaa

Kilpailu maailman luonnonvaroista on saanut useat kansainväliset suuryhtiöt kiinnostumaan Suomen maaperän mineraalivarannoista.

Kiinnostus on ymmärrettävää, koska kansainvälisissä tutkimuksissa maamme on menestynyt loistavasti vertailtaessa yhtiöiden mahdollisuuksia menestyä kaivostoiminnassa. Suomi tarjoaa koulutettua ja osaavaa työvoimaa, ja yhteiskunnan toimijat tukevat avokätisesti kaivosyhtiöiden toiminnan aloittamista.

Vastineeksi kaivosyhtiöiden toivotaan tarjoavan työtä ja verotuloja. Valitettavan usein yhtiöiden puheet ovat osoittautuneet liioitelluksi, kuten Talvivaaran surullinen esimerkki osoittaa.

Ikävintä kaivospolitiikassamme on lyhytnäköisyys. Mineraalivarat yritetään hyödyntää mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti, jolloin tuleville sukupolville ei jää muuta kuin toiminnasta aiheutuneet haitat.

Myös kaivostoiminnan haittavaikutuksista kärsivien asukkaiden ja alueiden huomioiminen on toteutettu kaivoslaissa huonosti.

Ikivanhaan valtausoikeuteen perustuvan malminetsintäluvan perusteella maanomistaja ei voi estää kaivoksen tulemista mailleen.

Lisäksi kaivostoiminnan haitoista maksetut korvaukset maanomistajille ovat minimaalisia, ja pahimmissa tapauksissa kaivostoiminta vaikeuttaa alueen muita elinkeinoja ja aiheuttaa vakavia ympäristöhaittoja.

Kaivoslakiin tulisi tehdä muutoksia, jotka rajoittaisivat paremmin yhtiöiden malminetsintälupia ja antaisivat paikalliselle väestölle todellisia mahdollisuuksia elinympäristönsä muutoksiin.

Lakia olisi muutettava jo kaivosteollisuuden itsensä takia. Nykyisellään kestämättömällä pohjalla toimivilla yrityksillä ei ole kansalaisten yleistä hyväksyntää.

Valta maaperämme rikkauksien hyödyntämisestä on eduskunnalla, jossa oikeat kansanedustajat voivat vaikuttaa asioihin paremmalla lainsäädännöllä tulevaisuudessa.

Hannakaisa Heikkinen
TtM, maatalousyrittäjä
eduskuntavaaliehdokas (kesk.)
Kiuruvesi

JAANA KANKAANPÄÄ

Vihreä liike on monin paikoin kyseenalaistanut lappilaisen tavan elää kestävästi luonnonvaroista, Katri Kulmuni kirjoittaa.

Ymmärretäänkö enää Lapin elinehtoja?

Jokaisella alueella ja maakunnalla on oltava omat menestymisen eväänsä. Jos niitä ei ole, ne etsitään.

Vihreä liike on ideologisin perustein kyseenalaistanut monin paikoin lappilaisen tavan elää kestävästi luonnonvaroista. Nämä ajatukset ovat viime vuosina saaneet liian suuren painoarvon maamme päätöksenteossa.

Etelä-Suomen kaupungeista voimansa saavalta vihreältä liikkeeltä on kuultu heikosti perustellut aloitteet muun muassa turkistarhauksen kieltämiseen, matkailun rajoittamiseen, maatalouden kestävyyden kyseenalaistamiseen, turvetuotannon lopettamiseen, metsätalouden kestävyyteen ja tietyllä tavalla koko maakuntien teollisen rakenteeseen.

Tilannetta kärjisti nykyinen heikko hallitus, joka on antoi periksi monille vihreiden aloitteille.

Maatalous on ajettu selkä seinää vasten leikkauksilla ja uusilla vaatimuksilla. Kotimaisen turpeen verotus yli kaksinkertaistettiin.

Nämä molemmat on tehty kotikutoisesti tilanteessa, jossa hallitukselta olisi tarvittu toimialoja ulkoa uhkaavien seikkojen vuoksi turvaa, ei lisärasitteita.

Toivottavasti seuraava hallitus pystyy palauttamaan tasapainon. Nyt politiikkaa on tehty liian kaukana niistä, joihin sen seuraukset tosiasiallisesti osuvat.

Maata voi hyödyntää, kunhan pidämme huolta ympäristöstämme. Iso maa kestää niin luontomatkailun, maa-, metsä- ja porotalouden, kaivannaisteollisuuden kuin turvetuotannonkin.

Lapissa on vuosisatojen ajan tiedetty, miten maalla eletään. Kestävä ohje on: ihminen huolehtii maasta, maa ihmisestä.

Katri Kulmuni
kansanedustajaehdokas (kesk.)
Tornio

Osuuskunnista ei pörssiyhtiöitä

Jyrki Kataisen (kok.) pääministeriaikanaan tilaama raportti suurten osuuskuntien ja valtion omisteisten yhtiöiden omistuksesta on käsittämätöntä luettavaa.

Joulukuussa julkaistun raportin kirjoittajat, dosentti Ulf Jakobsson ja professori Timo Korkeamäki, ehdottavat, että valtion tulisi tukea osuuskuntien, keskinäisten yhtiöiden ja valtionyhtiöiden muuttumista pörssiyhtiöiksi.

Lännen Median mukaan Kimmo Sasi (kok.) kertoo kokoomuksen kannattavan raportin linjauksia ja puolueen olevan valmis viemään asiaa eteenpäin seuraavalla hallituskaudella.

Vaihtoehtoja kuitenkin on ja ne voivat hyvin.

Suomi on maailman osuustoiminnallisin maa ja jopa neljä viidestä suomalaisesta kuuluu osuuskuntaan.

Osuuskunta on yksi maailmalla ja Suomessakin vahvasti noussussa olevan yhteiskunnallisen yrityksen käyttämä malli. Nämä yritykset tekevät voittoa ja osuuskuntamuotoisissa ylijäämää, mutta käyttävät sen yrityksensä yhteiskunnallisen ja tai ekologisen tavoitteen toteuttamiseksi.

Euroopan komissio on huomannut yhteiskunnallisten yritysten lisäarvon ja näki niiden mahdollisuudet sen vuoden 2020 strategiatavoitteiden toteuttamisessa.

Mahdollisimman monimuotoinen ja laaja liike-elämä sen erilaisine liiketoimintamalleineen luulisi olevan myös Suomen kokoomuksen tavoitteissa. Eduskuntavaalien alla äänestäjien on tärkeä tietää, säilyykö pieni vihreä kortti lompakossa jatkossakin.

Anne Bland
vihreiden varapuheenjohtaja
eduskuntavaaliehdokas
Huittinen

Perustavia arvovalintoja

Maaseudulla on oma arvo. Joissain maaseudun tiiviissä yhteisöissä on vielä hyvin säilynyt kylähenki ja naapuriapu: kylän lapsista huolehditaan yhdessä, tehdään talkootöitä, ikäihmisistä pidetään yhdessä huolta ja naapurit huolehtivat toisistaan.

Tämän kaltainen yhteisö on hyväksi ihmiselle, koska se kasvattaa ottamaan vastuuta omista lähimmäisistään ja luo turvallisuutta.

Maaseutua yritetään kuitenkin autioittaa monilla vastuuttomilla päätöksillä, kuten ajoneuvoveron korotuksella, kyläkoulujen lakkautuksilla ja terveyspalveluiden kurjistamisella. Tätäkö halutaan?

Perheellä ja suvulla on oma arvo. Ihmiset tarvitsevat toisiaan.

Vanhuksia unohdetaan laitoksiin, sukulaisista ei pidetä huolta ja isäntiä tuomitaan sakkoihin siitä, että he ovat puolustaneet omaa kotiaan murtovarkailta. Mitä enemmän vastuuta lähimmäisistä ulkoistetaan valtiolle, sitä kylmemmäksi yhteiskunta menee. Voiko näin jatkua?

Työllä on oma arvo. Jos joku on omalla työllään ansainnut palkkansa, sitä pitää arvostaa, koska se on vaatinut uhrauksia ja valvottuja öitä. Yhden menestys heijastuu myös koko yhteisöön.

Suomessa on tilaa yrittää. On päättäjistä kiinni, annetaanko siihen mahdollisuus.

Itsenäisyydellä on oma arvo. Valtiollisen itsenäisyyden takeena on viime kädessä oma armeija. Mitä enemmän EU:lle annetaan valtaa, sitä vähemmän suomalaiset saavat päättää asioistaan.

Ihmiset tietävät kylissä paremmin omat asiansa kuin Brysselin byrokraatti.

Kunta on perheiden ja sukujen muodostama yhteisö, jossa tulee olla turvallista elää ja ihmiset voivat vaikuttaa omiin asioihinsa.

Kuntien pakkoliitoksilla viedään vaikutusmahdollisuudet ja autioitetaan reuna-alueet. Tämäkö on toivottava suunta?

Aleksi Hernesniemi
eduskuntavaaliehdokas (ps.)
Kannus

Yllättävä kolumni

Lieneekö Maaseudun Tulevaisuuden uudelta päätoimittajalta jäänyt jotain anteeksipyydettävää. Sellainen ajatus tuli mieleeni lukiessani hänen kirjoittamaansa kolumnia 4.3. ilmestyneestä lehdestä.

Kirjoituksessa käsiteltiin naapurimaamme asioita sävyyn, jota voisi hyvällä syyllä luonnehtia vihapuheeksi.

Toki sen maan johtamiskulttuurissa olisi korjaamisen varaa, mutta nimeäisikö joku sellaisen valtion, jossa sitä ei olisi.

Suomalaisen maaseudun puolustajaksi ilmoittautuneesta julkaisusta ei edellä mainittua vuodatusta soisi joutua lukemaan.

Hyvässä muistissa pitäisi olla, miten EU:n talouspakotteet aiheuttivat suuria vaikeuksia Suomen kaupankäynnille, erityisesti maataloustuotteille naapurimaan kanssa.

Kukapa kauppakumppani olisi innostunut kaupankäyntiin, jos vastapuoli ensin haukkuisi toisen pataluhaksi ja sitten tarjoaisi omaa tuotettaan ostettavaksi.

Olisi viisaampaa pitää omat henkilökohtaiset antipatiansa sivussa ja noudattaa UKK:n neuvoa valita ystävät läheltä ja mahdolliset viholliset kaukaa.

Pekka Leino
Salo

Pitää tehdä päätöksiä

Jos asioiden selvittäminen olisi vientituote, olisimme maailman huippua. Valitettavasti myös päättömässä pähkäilyssä, mikä ei johda päätöksiin.

Kun rahat vähenevät, riita tunnetusti kasvaa.

Olemme nyt juuri tässä tilanteessa, mutta muutosta ei saada aikaiseksi. Haluamme konsensusta ja kauniita hymyjä, ilman tunnekuohuja.

Esimerkiksi puhuminen EU:n yhteisestä armeijasta kertoo päättämättömyydestä. Todellinen vaihtoehto on vain Nato tai nykytilanne. EU:n 28 maasta 22 kuuluu Natoon. Näin ollen tämä keskustelu pitää pysäyttää alkuunsa.

Mielestäni nätti tekemättömyys ei ole kaunista kansantaloudelle eikä turvallisuudellemme. Olennaista on ymmärtää, että vieroksumme vahvaa johtamista ja värikkäitä persoonia.

Haluamme kuitenkin lapsenomaisesti palvoa ulkoa tullutta Troijan hevosta, mutta omien joukossa emme erilaisuutta arvosta. Olisiko aika?

Marko Hoikkaniemi
eduskuntavaaliehdokas (sit. r.)
Oulu

VIERASKOLUMNI

Muutama sana soinismeista

Olin Ylessä nuorten ysiluokkalaisten haastateltavana. Kerroin heille, että suurin ekotekoni on kesämökin ulkohuussi. Totesin myös, että yksityinen pienomistus on suurinta ympäristöystävällisyyttä. Ihminen pitää huolta talostaan, tontistaan ja pienomistuksestaan.

Mikäli valtiojohtoisuus takaisi puhtaan ympäristön ja saastumattomuuden, Neuvostoliitto olisi ollut ympäristöpolitiikan taivas. Toisin on totuus.

Nuoret kysyivät myös soinismeista, noista lyhyistä, kryptisistä tokaisuista. Ne kiinnostivat heitä. Miksi sanot noin? Mitä tarkoitat? Mistä ne alkoivat?

Niillä on poliittinen tarkoitus, tiivistäminen, saada ihminen ajattelemaan, kiinnittää mieli ja huomio. Saada aikaan reaktio. Mieluimmin hyvä, mutta ei haittaa, jos tulee pataan.

”Missä EU, siellä ongelma” on yksi ensimmäisistä ja kuuluisimmasta soinismeista. Kansa pitää, ja herrat, tosikot ja päätoimittajat nyrpistävät nenäänsä. Samaan paheksunnan kuoroon ovat liittyneet erilaiset itseään palvovat älymystöt. Hirveetä populismia! Entäs sitten? Kun katsoo EU:ta rahaliittoineen, en minä niitä menestystarinoiksi tohdi nimittää.

Näin paaston aikana minua kypsyttää ihmisen taantuminen erilaisten sääntöjen alle alistujaksi. Normaali paasto ennen pääsiäistä on oikein ja hyvä. Se rakentaa ihmistä, laajassa mielessä. Suuntautuu pois itsekkyydestä. Paastota voi monella tavalla, välttämällä tiettyä ruokaa tai joitakin totuttuja asioita. Paaston aikana pitää olla iloinen, eikä näyttää bulldogin naamaa viestittäen, että näin meikä paastoaa!

Länsimaissa moni punnitsee ruokansa kirjevaa’alla, joku on sallittua, joku kiellettyä. Sama on juoman kanssa. Mikäs siinä, jos se silloin tällöin hyvää tekee. Käyn paljon kokouksissa. Nykyisin kysytään ruokavalion perään, onko esteitä? Soinin perheessä syötiin lapsuudessa, silloin kun isä Martti tuli kotiin. Ja lautanen syötiin tyhjäksi.

Ihminen miettii, mitä hän juo ja syö. Paaston aikana hänen pitäisi miettiä... mitä on elämän leipä. Se on paaston ja koko elämän ydin. Ihminen kun ei ole pelkästä leivästä. Tätä moni ei tule miettineeksi hömpöttäessään arjen vatukoissa.

Haluan vaikuttaa puhumalla ja olemalla ihmisten kanssa tekemisissä. Livenä! Siksi en ole Facebookissa enkä twiittaa. En paheksu. Elävä ihminen kiinnostaa. Jokainen ihminen ja jokainen elämä on arvokas. Kansa kyllä tietää! Ei ihmisille voi esittää itseään kummempaa. Siinä pitkässä juoksussa paljastuu. Mitä isompi valhe, sitä suurempi romahdus. Niin kuin Neuvostoliitto... ja joku muukin iso kompleksi, jonka yritystä laulavat herrat maan.

Minulla on huomattavia vaikeuksia olla kommentoimatta joitakin asioita. Itsesuojeluvaisto suojaa! Ehkä jopa sensuroi, mikä ei ole ylpeyden aihe. Nämä teemat liittyvät mielipiteisiini ja tokaisuihin ihmisistä ja asioista, joita en voi sietää, mutta joiden mielen pahoittaminen ei voi olla itsetarkoitus. Kun joku arvostelee islamia, se on hyväksyttävää. Pilkata ei tarvitse.

Kaksinaismoraali ärsyttää. Massiivisesti.

Vai mitä mieltä olet tästä: Jos et hyväksy homoliittoja, olet muka homofobinen. Jos arvostelet islamin ylilyöntejä, olet islamofobinen. Mutta, jos et hyväksy kristinuskoa.... ei. Et ole kristofobinen vaan agnostikko, ateisti tai pakana. Tällaista tekopyhyyttä. Hurskastelua ja hallintaa varten ne tokaisut syntyvät. Älä alistu, kun et ole alamainen vaan kansalainen.

Nyt ja jatkossa.

TIMO SOINI on kansanedustaja ja perussuomalaisten puheenjohtaja.

timo.soini@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Pitäisikö Suomen hyväksyä EU-USA-vapaakauppasopimus?

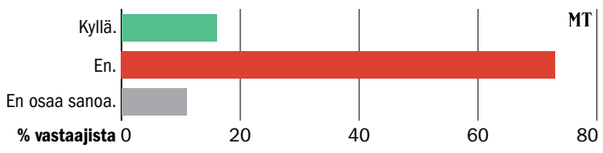

Sopimus tuhoaa terveyden

”Ei”, ”Ei missään nimessä”, ”Ehdoton ei”, ”Ei todellakaan”.

Kommentit tämänkertaiseen viikon kysymykseen olivat varsin yksituumaisia. Kysyimme, pitäisikö Suomen hyväksyä EU:n ja USA:n vapaakauppasopimus.

Pääosin kommentit tosin esitettiin **Kari Alasaaren** tapaan ”fiilispohjalta”, ”faktapohjaa kun asiaan ei ole”.

”Geenimuunneltua evästä sieltä suolletaan”, maalaili **Janne Haataja**.

Heimo Tuomarla arvioi kommentissaan vapaakauppasopimuksen ajavan suomalaiset viljelijät yhdysvaltalaisten siemenjättien armoille.

”Jättifirmat myyvät siementä, joka ’geenijalostuksella’ on käsitelty niin, että se itää vain kerran.”

Ulla Martikaisen mielestä suomalaisten pitäisi viimeinkin suojella omat luonnonvaransa. Siksi hänen kantansa oli kielteinen.

Asko Matikainen ihmetteli, toivovatko vastustajat Suomesta ”samanlaista maata kuin Albania oli 1960 luvulla”: ”Eristäytynyt omillaan toimeentuleva köyhä, Euroopan aasinjalostuksen kärkimaa.”

Tarvitaanko Suomeen lisää vesivoimaa

Tämänkertainen kysymyksemme koskee jälleen energiantuotantoa.

Vesivoima on noussut jälleen keskusteluun, joten kysymme, pitäisikö vesivoimaa rakentaa Suomeen lisää.

JUHANI REKU

Ehdokas, kirjoita tiiviisti

■ Eduskuntavaalit lähestyvät. Vaaleja koskevaa keskustelua käydään myös täällä lehden yleisönosastossa.

■ Maaseudun Tulevaisuus haluaa ennen vaaleja antaa mahdollisimman paljon tilaa ehdokkaiden näkemyksille. Jotta tämä olisi mahdollista, rajoitamme ehdokkaiden kirjoitusten pituuden pääsääntöisesti 1 500 merkkiin välilyönteineen.

■ Hyvä kirjoitus tällä palstalla on napakka kannanotto ajankohtaiseen ja lukijoille tärkeään asiaan. Usein se on myös puheenvuoro tässä lehdessä tai lukijakunnan keskuudessa käytävään keskusteluun.

■ Kaikkia tarjottuja tekstejä emme pysty julkaisemaan. Pyrimme kuitenkin antamaan näkyvyyttä erilaisille mielipiteille ja suosimaan monipuolista keskustelua.

Toimitus